

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Hradci Králové rozhodl soudcem Mgr. Jindřichem Rajmanem ve věci

žalobkyně: [REDACTED], nar. [REDACTED]
trvale bytem [REDACTED]
zastoupena:
Mgr. Ondřej Kovář, advokát
sídlem Dolní náměstí 1356, 755 01 Vsetín

proti
žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 000 25 429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 00 Praha
zastoupen:
Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 697 97 111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2
adresa pro doručování:
Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
Územní pracoviště Hradec Králové
Horova 180/10, 500 02 Hradec Králové

o zaplacení 16 318 044,40 Kč, částečným rozsudkem (*následky trestního stíhání*),

takto:

- I. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobkyni částku 2 150 000 Kč,
 - úrok z prodlení 14,75 % ročně z částky 3 150 000 Kč od 31. 5. 2024 do 14. 6. 2024,
 - úrok z prodlení 14,75 % ročně z částky 2 150 000 Kč od 15. 6. 2024 do zaplacení,to vše do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

- II. Žaloba se **zamítá** v části, ve které se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 11 850 000 Kč spolu s úrokem z prodlení 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení.
- III. Řízení se **zastavuje** v části, ve které se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky v úhrnné výši 1 688 759,81 Kč.
- IV. **Připouští** se změna žaloby, dle které se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení úroku z prodlení ve výši 14,75 % ročně.
- V. O žalobě v části, ve které se žalobkyně domáhá zaplacení částky 367 750 Kč (nepřiměřená délka trestního stíhání), částky 129 070,70 Kč (náklady obhajoby), částky 68 686 Kč (jízdné – náhrada škody), úroků z prodlení ve výši 14,75 % ročně z těchto částek, jakož i nahrazení nákladů soudního řízení, bude rozhodnuto následně v „konečném“ rozsudku.

Odůvodnění:

I. Žaloba

- 1) Žalobkyně se žalobou ze dne 31. 5. 2024 domáhala po žalovaném zaplacení částky v úhrnné výši 16 318 044,40 Kč (tj. 15 000 000 Kč + 450 000 Kč + 774 206,40 Kč + 93 838 Kč) spolu s úrokem z prodlení ve výši 13,25 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení:
- 15 000 000 Kč (resp. 14 000 000 Kč po částečném zpětvzetí žaloby – viz níže) jako zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou *následky trestního stíhání*, tj. za morální a zdravotní poškození žalobkyně v době trestního stíhání a narušení jejího soukromého, rodinného a profesního života,
 - 450 000 Kč (resp. 367 750 Kč po částečném zpětvzetí žaloby) jako zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou *nepřiměřenou délkou trestního stíhání*, tj. za nejistotu ohledně výsledku řízení a udržování žalobkyně jako osoby obviněné z trestné činnosti ve stavu nejistoty,
 - 774 206,40 Kč (resp. 129 070,70 Kč po částečném zpětvzetí žaloby) jako náhrady nákladů *obhajoby* vynaložených v trestním řízení,
 - 93 838 Kč (resp. 68 686 Kč po částečném zpětvzetí žaloby) jako náhrady na jízdné, tj. provoz vozidla včetně provozního opotřebení vozidla vzniklé v souvislosti s trestním stíháním.
- 2) V průběhu řízení vzala žalobkyně žalobu *částečně zpět* s tím, že žalovaný zaplatil žalobkyni dne 14. 6. 2024 částku v úhrnné výši 1 688 759,81 Kč (viz č. l. 170 spisu).
- 3) Žalobkyně v souvislosti s částečným zpětvzetím žaloby uvedla (č. l. 170 spisu):
- a) Žalovaný zaplatil žalobkyni za následky trestního stíhání zadostiučinění ve výši 1 000 000 Kč a poskytl písemnou omluvu. V části 1 000 000 Kč proto žalobkyně bere žalobu částečně zpět s tím, že i nadále po žalovaném požaduje zaplacení **14 000 000 Kč** s úrokem z prodlení 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení.
 - b) Žalovaný zaplatil žalobkyni za nepřiměřenou délku trestního stíhání zadostiučinění ve výši 82 250 Kč. V části 82 250 Kč proto žalobkyně bere žalobu částečně zpět s tím, že i nadále

- po žalovaném požaduje zaplacení **367 750 Kč** s úrokem z prodlení 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení.
- c) Žalovaný nahradil žalobkyni náklady obhajoby ve výši 581 357,81 Kč. V části 581 357,81 Kč a dále i v části 63 777,89 Kč bere žalobkyně žalobu částečně zpět s tím, že i nadále po žalovaném požaduje zaplacení **129 070,70 Kč** s úrokem z prodlení 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení.
- d) Žalovaný nahradil žalobkyni jízdné osobním automobilem ve výši 25 152 Kč vynaložené v souvislosti s trestním stíháním žalobkyně, a to za pohonné hmoty při nájedzu 15 500 km. V části 25 152 Kč proto bere žalobkyně žalobu částečně zpět s tím, že i nadále požaduje z titulu náhrady škody po žalovaném nahrazení nákladů na provoz vozidla (s výjimkou již nahrazených pohonných hmot) a náhradu za provozní opotřebení vozidla v průběhu trestního stíhání způsobené nájedzem 15 500 km, tedy částku v úhrnné výši **68 686 Kč** spolu s úrokem z prodlení 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení.
- e) Žalobkyně požaduje zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 1 688 759,81 Kč od 31. 5. 2024 do 14. 6. 2024.
- 4) Žalobkyně v žalobě tvrdila, že proti žalobkyni bylo vedeno nezákonné trestní stíhání a bylo vydáno několik nezákonných rozhodnutí:
- a) Usnesením Policie České republiky, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, Expozitory [REDAKCE], Oddělení odhalování a vyšetřování, ze dne [REDAKCE] 2014, č. j. [REDAKCE] bylo **zahájeno trestní stíhání** žalobkyně pro zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku (viz usnesení Policie ČR ze dne [REDAKCE] 2014 na č. l. 4 spisu).
- b) Usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne [REDAKCE] 2014 bylo doručeno žalobkyni dne 31. 7. 2014.
- c) Proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne [REDAKCE] 2014 podala žalobkyně stížnost, která byla zamítnuta usnesením Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 21. 8. 2014, č. j. 3 VZV 3/2014.
- d) Dne 24. 5. 2015 byla u Krajského soudu v Brně na žalobkyni **podána obžaloba** ze zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
- e) Rozsudkem ze dne 14. 12. 2017 byla žalobkyně dle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěna. Proti rozsudku podal státní zástupce odvolání, přičemž Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 29. 11. 2018, č. j. [REDAKCE] napadený rozsudek v plném rozsahu *zrušil a věc vrátil* soudu prvního stupně.
- f) Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2020, č. j. [REDAKCE], byla žalobkyně **shledána vinnou** ze zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a byl jí za toto jednání uložen *trest odnětí svobody* v trvání 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let, *trest zákazů činnosti* spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici úřední osoby na dobu 4 let, *peněžitý trest* ve výměře 100 000 Kč.
- g) Proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2020 podala žalobkyně odvolání.
- h) Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 9. 2021 byl napadený rozsudek **potvrzen**.
- i) Žalobkyně podala ve věci **dovolání**, o němž bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 5. 2022, č. j. [REDAKCE] tak, že Nejvyšší soud ČR dle § 265k odst. 1 trestního řádu *zrušil* usnesení Vrchního soudu v Olomouci, a jemu předcházející rozsudek Krajského soudu v Brně ve výroku o vině a výroku o trestu týkajícím se

- žalobkyně a přikázal Krajskému soudu v Brně, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.
- j) Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2023 byla žalobkyně v plném rozsahu **zproštěna obžaloby** dle ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, přičemž žalobkyně jako ██████████ stavebního úřadu Městského úřadu v ██████████ nezneužila pravomoci úřední osoby, neboť v rámci stavebního řízení postupovala zcela v soudu se svou kompetencí odpovědného úředníka stavebního úřadu (viz rozsudek ze dne 22. 3. 2023 na č. l. 20 spisu).
- k) Proti rozsudku krajského soudu podal státní zástupce odvolání; toto odvolání vzal následně zpět.
- l) Krajský soud v Brně vzal na vědomí dne 12. 6. 2023 zpětvzetí odvolání ze strany státního zastupitelství. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2023 nabyl právní moci dne 16. 6. 2023.
- m) Dle názoru žalobkyně došlo k vydání nezákonných rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne ██████████ 2014, jakož i rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2020, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 9. 2021. Základ **odpovědnosti za škodu** a nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů, je tedy vůči státu dán.
- n) Žalobkyně **uplatnila nárok** na náhradu nemajetkové újmy a škody způsobené nezákonným trestním stíháním u žalovaného dne 30. 11. 2023 (viz č. l. 94 spisu).
- 5) Žalobkyně dále tvrdila, že nezákonné trestní stíhání žalobkyně vedené po dobu cca 8 let a 10 měsíců (tj. od ██████████ 2014 do ██████████ 2023) zasáhlo do její osobnostní, rodinné a profesní sféry. Žalobkyně proto požaduje i peněžité zadostiučinění za negativní **následky trestní stíhání**.
- a) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo rodinný a osobní život žalobkyně, kdy žalobkyně žila před zahájením trestního stíhání společenským a rodinným životem, neboť v poklidu vychovávala s manželem dvě dcery, byla váženou osobou u svých spoluobčanů, která s radostí lidem pomáhala, přičemž v průběhu trestního stíhání se žalobkyně *uzavřela do sebe, začala se stranit lidí* z důvodu, že místní obyvatelé se jí snažili vyhnout obloukem, přecházeli na druhou stranu chodníku, přestali ji zdravít, začaly se šířit různé pomlavy, veřejně byla bez svého přispění očerněna, veškerá její dobrá pověst, důstojnost a čest, na které si zakládala, byla rázem ztracena, dobré vztahy se naráz vytratily, což se žalobkyně velmi dotýkalo a trápilo jí to, protože celý život se chovala k lidem slušně, poctivě a pokorně, rovněž žalobkyně musela čelit dotazům novinářů, neustále jí telefonovali a také kontaktovali představitele města s tím, že požadují rozhovory s žalobkyní.
- b) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo zdraví žalobkyně. Žalobkyně byla hospitalizována v nemocnici ode dne 3. 6. 2021 do 8. 6. 2021, kdy se podrobila radikální nefrektomii, při níž jí byla *odebrána pravá ledvina*, přičemž tomuto zákroku předcházela *akutní zánět slinivky břišní*, při kterém žalobkyni odumřela cca jedna polovina slinivky a byl jí diagnostikován *zřehoubný nádor pravé ledviny*. Po odnětí pravé ledviny následovala pracovní neschopnost žalobkyně, která trvala půl roku. Žalobkyni byla naordinována přísná dieta s předepsanými potravinami, které může užívat a zároveň seznamem nevhodných potravin, kterým se musí vyhýbat. Kromě těchto závažných dopadů do zdravotní sféry žalobkyně *trpěla nespavostí, stresem, nervozitou, nejistotou ohledně budoucnosti, depresemi*, což ovlivnilo i její celkový stav.

- c) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo profesní život žalobkyně. Žalobkyně byla po dobu cca půl roku nezákonně pravomocně odsouzena a byl jí nezákonně pravomocně uložen *trest odnětí svobody* v trvání 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let, *trest zákazu činnosti* spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici úřední osoby na dobu 4 let a dále *peněžitý trest* ve výměře 100 000 Kč, který žalobkyně obratem uhradila. Žalobkyně tím ztratila i svou bezúhonnost a byla nucena *skončit ve funkci* [REDAKCE] *stavebního úřadu*, kterou do té doby vykonávala, byla tak doopravdy po 27 letech své úspěšné kariéry profesně zlikvidována.
- d) Trestní stíhání způsobilo i negativní medializaci žalobkyně, což vyplývá z článků a reportáží z veřejně sdělovacích prostředků. I když za medializaci stát odpovědnost nese, tyto články a reportáže dokládají skutečnost, že *trestní stíhání žalobkyně se stalo veřejně známou záležitostí*. Žalobkyně žije na menším městě (cca 4 000 obyvatel), tudíž se okolnost o jejím trestním stíhání stala známou ihned od začátku jejího trestního stíhání a žalobkyně byla veřejně činnou osobou, neboť svou funkci [REDAKCE] *stavebního úřadu* zastávala po dobu trestního stíhání až do jejího pravomocného odsouzení.
- e) Mezi nezákonným trestním stíháním a těmito negativními dopady do osobnostní a profesní sféry žalobkyně, je příčinná souvislost.
- f) Žalobkyně po žalovaném požaduje peněžitě zadostiučinění za následky trestního stíhání, tj. za morální a zdravotní poškození žalobkyně v době trestního stíhání a narušení jejího soukromého, rodinného a profesního života, a to ve výši **15 000 000 Kč**.
- g) Žalovaný již zaplatil žalobkyni v průběhu soudního řízení zadostiučinění ve výši 1 000 000 Kč. Žalobkyně proto požaduje *doplnění* částky 14 000 000 Kč s úrokem z prodlení 14,75 % ročně od 31. 5. 2024 do zaplacení.
- 6) Žalobkyně dále tvrdila, že v České republice *neexistuje* soudem řešený případ nemajetkové újmy za následky trestního stíhání, který by byl co do povahy trestního stíhání, délky trestního stíhání a zvláště pak „dopadů“ trestního stíhání do osobní sféry (zejména zdravotních důsledků a následků) srovnatelný s osobou žalobkyně.
- a) Trestní stíhání mělo v poměrech žalobkyně větší *negativní následky* než v kauze [REDAKCE] [REDAKCE] které bylo vyplaceno odškodné za následky trestního stíhání ve výši 1 500 000 Kč (viz rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. 1. 2024, č. j. 26 C 160/2022-137, ve znění odvolacího rozsudku Městského soudu v Praze). Kromě toho věcná správnost rozhodnutí ve věci [REDAKCE] je t. č. přezkoumávána v dovolacím řízení před Nejvyšším soudem pod sp. zn. 30 Cdo 703/2025 s dovolací námitkou, že za následky trestního stíhání bylo přiznáno nepřiměřeně nízké odškodnění.
- b) Trestní stíhání mělo v poměrech žalobkyně také větší negativní následky než v kauze [REDAKCE], které bylo vyplaceno odškodné za následky trestního stíhání ve výši 1 500 000 Kč (viz rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11. 7. 2024, č. j. 15 C 248/2018-1279, ve znění odvolacího rozsudku Městského soudu v Praze). Kromě toho věcná správnost rozhodnutí ve věci [REDAKCE] bude také přezkoumávána v dovolacím řízení na základě podaného dovolání.

II.

Částečné zpětvzetí žaloby

- 7) Z důvodu částečného zpětvzetí žaloby (viz č. I. 170 spisu) soud v části, ve které se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 1 688 759,81 Kč, řízení *částečně zastavil* (§ 96 o. s. ř).

- 8) Z důvodu změny (rozšíření) žaloby ze dne 29. 7. 2024 (viz č. l. 170 spisu) soud dle § 95 odst. 1 o. s. ř. připustil změnu žaloby, a to v části, ve které se žalobkyně nově domáhá po žalovaném zaplacení úroku z prodlení ve výši 14,75 % ročně.

III.

Obrana proti žalobě

- 9) Žalovaný nesouhlasil se žalobou v té části, ve které se žalobkyně domáhala zadostiučinění za následky trestního stíhání ve výši 15 000 000 Kč, resp. 14 000 000 Kč.
- 10) Žalovaný *nesporoval* skutková tvrzení žalobkyně. Žalovaný zejména nesporoval tvrzení o existenci trestního stíhání žalobkyně vedeného po dobu cca 8 let a 10 měsíců a jeho negativních dopadech (následcích) do osobní, rodinné, zdravotní a profesní sféry žalobkyně (viz vyjádření žalovaného ze dne 26. 6. 2024 na č. l. 126 spisu, viz protokol o jednání ze dne 29. 1. 2025 na č. l. 419 spisu).
- 11) Žalovaný postavil *obranu proti žalobě* pouze na tvrzení, že nemajetková újma žalobkyně za negativní následky nezákonného trestního stíhání byla plně nahrazena částkou 1 000 000 Kč, čímž dluh zanikl splněním.
- 12) Dle názoru žalovaného lze již vyplacenou částku 1 000 000 Kč právně kvalifikovat jako *přiměřené zadostiučinění* za následky nezákonného trestního stíhání s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
- 13) Žalovaný proto navrhl, aby žaloba v části, ve které se žalobkyně domáhá doplacení částky 14 000 000 Kč byla jako nedůvodná zamítnuta s tím, že přiměřené zadostiučinění za negativní následky trestního stíhání činilo toliko 1 000 000 Kč.
- 14) Žalovaný také uvedl, že v České republice neexistuje soudem řešený případ zadostiučinění za následky nezákonného trestního stíhání, který by byl co do povahy trestního stíhání, délky a dopadů trestního stíhání do osobní sféry (zejména zdravotních důsledků a následků) srovnatelný s osobou žalobkyně. Trestní stíhání mělo v poměrech žalobkyně totiž daleko větší negativní následky než např. v případě [REDAKCE] (viz protokol o jednání ze dne 29. 1. 2025 na č. l. 419 spisu).

IV.

Skutková zjištění

- 15) Ze shodných tvrzení účastníků vzal soud za prokázané (§ 120 odst. 3 o. s. ř.), že proti žalobkyni bylo vedeno trestní řízení a byla vydána rozhodnutí:
- a) Usnesením Policie České republiky, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, Expozitury [REDAKCE], Oddělení odhalování a vyšetřování, ze dne [REDAKCE] 2014, č. j. [REDAKCE], bylo **zahájeno trestní stíhání** žalobkyně pro zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku (viz usnesení na č. l. 4 spisu).
- b) Usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne [REDAKCE] 2014 bylo žalobkyni doručeno dne 31. 7. 2014.

- c) Proti usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně podala stížnost, která byla zamítnuta usnesením Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 21. 8. 2014, č. j. 3 VZV 3/2014.
 - d) Dne 24. 5. 2015 byla na žalobkyni u Krajského soudu v Brně **podána obžaloba** ze zvlášť závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
 - e) Rozsudkem ze dne 14. 12. 2017 byla žalobkyně podle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěna. Proti rozsudku podal státní zástupce odvolání, přičemž Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 29. 11. 2018, č. j. [REDAKCE] napadený rozsudek v plném rozsahu *zrušil a věc vrátil* soudu prvního stupně.
 - f) Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2020, č. j. [REDAKCE], byla žalobkyně **shledána vinnou** ze zvlášť závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a byl jí za toto jednání uložen *trest odnětí svobody* v trvání 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let, *trest zákažu činnosti* spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici úřední osoby na dobu 4 let, *peněžitý trest* ve výměře 100 000 Kč.
 - g) Proti rozsudku Krajského soudu v Brně podala žalobkyně odvolání. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 9. 2021 byl napadený rozsudek **potvrzen**.
 - h) Žalobkyně podala ve věci **dovolání**, o němž bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 5. 2022, č. j. [REDAKCE] tak, že Nejvyšší soud ČR podle § 265k odst. 1 trestního řádu *zrušil* usnesení Vrchního soudu v Olomouci, a jemu předcházející rozsudek Krajského soudu v Brně ve výroku o vině a výroku o trestu týkajícím se žalobkyně a přikázal Krajskému soudu v Brně, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.
 - i) Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2023 byla žalobkyně v plném rozsahu **zproštěna obžaloby** dle ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem (viz č. l. 20 spisu).
 - j) Proti rozsudku podal státní zástupce odvolání; toto odvolání vzal následně zpět.
 - k) Krajský soud v Brně vzal dne 12. 6. 2023 na vědomí zpětvzetí odvolání ze strany státního zastupitelství. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2023 nabyl právní moci dne **16. 6. 2023**.
 - l) Žalobkyně **uplatnila nárok** na náhradu nemajetkové újmy a škody u žalovaného dne 30. 11. 2023 (viz č. l. 94 spisu).
- 16) Ze **shodných tvrzení** účastníků vzal soud dále za prokázané, že trestní stíhání žalobkyně vedené po dobu 8 let a 10 měsíců zasáhlo negativně do osobnostní, rodinné a profesní sféry žalobkyně.
- a) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo **rodinný a osobní život** žalobkyně, kdy žalobkyně žila před zahájením trestního stíhání společenským a rodinným životem, neboť v poklidu vychovávala s manželem dvě dcery, byla váženou osobou u svých spoluobčanů, která s radostí lidem pomáhala, přičemž v průběhu trestního stíhání se žalobkyně uzavřela do sebe, začala se stranit lidí z důvodu, že místní obyvatelé se jí snažili vyhnout obloukem, přecházeli na druhou stranu chodníku, přestali ji zdravit, začaly se šířit různé pomluvy, veřejně byla bez svého přispění očerněna, veškerá její dobrá pověst, důstojnost a čest, na které si zakládala, byla rázem ztracena, dobré vztahy se naráz vytratily, což se žalobkyně velmi dotýkalo a trápilo jí to, protože celý život se chovala k lidem slušně, poctivě a pokorně, rovněž žalobkyně musela čelit dotazům novinářů, neustále jí telefonovali a také kontaktovali představitele města s tím, že požadují rozhovory s žalobkyní.

- b) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo zdraví žalobkyně. Žalobkyně byla hospitalizována v nemocnici ode dne 3. 6. 2021 do 8. 6. 2021, kdy se podrobila radikální nefrektomii, při níž jí byla *odebrána pravá ledvina*, přičemž tomuto zákroku předcházela *akutní zánět slinivky břišní*, při kterém žalobkyni odumřela cca jedna polovina slinivky a byl jí diagnostikován *zlobivý nádor pravé ledviny*. Po odnětí pravé ledviny následovala pracovní neschopnost žalobkyně, která trvala půl roku. Žalobkyni byla naordinována přísná dieta s předepsanými potravinami, které může užívat a zároveň seznamem nevhodných potravin, kterým se musí vyhýbat. Kromě těchto závažných dopadů do zdravotní sféry žalobkyně *trpěla nespavostí, stresem, nervozitou, nejistotou ohledně budoucnosti, depresemi*, což ovlivnilo i její celkový stav.
- c) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo profesní život žalobkyně. Žalobkyně byla po dobu cca půl roku nezákonně pravomocně odsouzena a byl jí nezákonně pravomocně uložen *trest odnětí svobody* v trvání 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let, *trest zákazů činnosti* spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici úřední osoby na dobu 4 let a dále *peněžitý trest* ve výměře 100 000 Kč, který žalobkyně obratem uhradila. Žalobkyně tím ztratila i svou bezúhonnost a byla *nucena skončit ve funkci* stavebního úřadu, kterou do té doby vykonávala, byla tak doopravdy po 27 letech své úspěšné kariéry profesně zlikvidována.
- d) Trestní stíhání způsobilo i negativní medializaci žalobkyně, což vyplývá z článků a reportáží z veřejně sdělovacích prostředků. Trestní stíhání žalobkyně se tak stalo *veřejně známou záležitostí*. Žalobkyně žije na menším městě (cca 4 000 obyvatel), tudíž se okolnost o jejím trestním stíhání stala známou ihned od začátku jejího trestního stíhání a žalobkyně byla veřejně činnou osobou, neboť svou funkci stavebního úřadu zastávala po dobu trestního stíhání až do jejího pravomocného odsouzení.
- e) Mezi trestním stíháním, resp. nezákonným rozhodnutím, a těmito negativními dopady do osobnostní a profesní sféry žalobkyně, je příčinná souvislost.
- f) Žalovaný již žalobkyni zaplatil v průběhu soudního řízení částku ve výši 1 000 000 Kč a poskytl písemnou omluvu.
- 17) Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2023 bylo zjištěno, že žalobkyně byla v plném rozsahu zproštěna obžaloby dle ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
- 18) Ze znaleckého posudku ze dne 27. 11. 2023 (č. l. 41 spisu) soud zjistil, že nárok žalobkyně na bolestné vzniklé v souvislosti se zánětem slinivky břišní by činil 138 110 Kč. Bolestné vzniklé v souvislosti s nádorem ledviny by činilo 103 272 Kč. Ztížení společenského uplatnění vzniklé jako důsledek těchto onemocnění by činilo 844 733 Kč.
- 19) Při hodnocení důkazů soud postupoval podle § 132 o. s. ř., tj. každý důkaz hodnotil jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. V průběhu řízení účastníci nespороvali pravost a pravdivost výše uvedených důkazů. Soud provedené důkazy proto hodnotí jako pravé a pravdivé.
- 20) Soud neprovedl navržené listinné důkazy související s trestním řízením a důkazy navržené k prokázání žalobních tvrzení o negativních dopadech trestního stíhání do osobnostní, zdravotní a profesní sféry žalobkyně, jakož i o vztahu příčiny a následku trestního řízení do osobnostní a profesní sféry žalobkyně, neboť tyto skutkové okolnosti jsou mezi účastníky

nesporné (viz výše). Soud proto v souladu s § 120 odst. 3 o. s. ř. vycházel z těchto shodných tvrzení účastníků.

V.

Skutkové závěry

- 21) Okresní soud učinil v posuzované věci skutkový závěr, že usnesením Policie České republiky ze dne [REDAKCE] 2014 bylo **zahájeno trestní stíhání** žalobkyně pro zvlášť závažný zločin. Dne 24. 5. 2015 byla na žalobkyni u Krajského soudu v Brně podána obžaloba ze zvlášť závažného zločinu, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2020 byla žalobkyně *shledána vinnou* ze zvlášť závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby a byl jí uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici úřední osoby na dobu 4 let, peněžitý trest ve výměře 100 000 Kč, přičemž ke **zproštění obžaloby** došlo u žalobkyně až rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2023, který však z důvodu odvolání státního zástupce a jeho nesouhlasu s výsledkem trestního stíhání nabyl právní moci dne 16. 6. 2023. Žalobkyně uplatnila nárok na náhradu újmy u žalovaného dne 30. 11. 2023.
- 22) Okresní soud učinil dále skutkový závěr, že nezákonné trestní stíhání žalobkyně vedené po dobu cca 8 let a 10 měsíců (tj. od [REDAKCE] 2014 do [REDAKCE] 2023) negativně zasáhlo do osobnostní, rodinné a profesní sféry žalobkyně.
- a) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo rodinný a osobní život žalobkyně, kdy žalobkyně žila před zahájením trestního stíhání společenským a rodinným životem, neboť v poklidu vychovávala s manželem dvě dcery, byla váženou osobou u svých spoluobčanů, která s radostí lidem pomáhala, přičemž v průběhu trestního stíhání se žalobkyně *uzavřela do sebe, začala se stranit lidí* z důvodu, že místní obyvatelé se jí snažili vyhnout obloukem, přecházeli na druhou stranu chodníku, přestali ji zdravít, začaly se šířit různé pomluvy, veřejně byla bez svého přispění očerněna, veškerá její dobrá pověst, důstojnost a čest, na které si zakládala, byla rázem ztracena, dobré vztahy se naráz vytratily, což se žalobkyně velmi dotýkalo a trápilo ji to, protože celý život se chovala k lidem slušně, poctivě a pokorně, rovněž žalobkyně musela čelit dotazům novinářů, neustále jí telefonovali a také kontaktovali představitele města s tím, že požadují rozhovory s žalobkyní.
- b) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo zdraví žalobkyně. Žalobkyně byla hospitalizována v nemocnici ode dne 3. 6. 2021 do 8. 6. 2021, kdy se podrobila radikální nefrektomii, při níž jí byla *odebrána pravá ledvina*, přičemž tomuto zákroku předcházela akutní zánět slinivky břišní, při kterém žalobkyni odumřela cca jedna polovina slinivky a byl jí diagnostikován *zlobný nádor pravé ledviny*. Po odnětí pravé ledviny následovala pracovní neschopnost žalobkyně, která trvala půl roku. Žalobkyni byla naordinována přísná dieta s předepsanými potravinami, které může užívat a zároveň seznamem nevhodných potravin, kterým se musí vyhýbat. Kromě těchto závažných dopadů do zdravotní sféry žalobkyně *trpěla nespavostí, stresem, nervozitou, nejistotou ohledně budoucnosti, depresemi*, což ovlivnilo i její celkový stav. Dle znaleckého posudku nárok žalobkyně na bolestné vzniklé v souvislosti se zánětem slinivky břišní činil 138 110 Kč; bolestné vzniklé v souvislosti s nádorem ledviny by činilo 103 272 Kč; nárok žalobkyně na ztížení společenského uplatnění vzniklé jako důsledek těchto onemocnění by činil 844 733 Kč.
- c) Trestní stíhání zcela zásadně ovlivnilo profesní život žalobkyně. Žalobkyně byla po dobu cca půl roku nezákonně pravomocně odsouzena a byl jí nezákonně pravomocně uložen *trest odnětí svobody* v trvání 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let, *trest zákazu činnosti* spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici úřední

osoby na dobu 4 let a dále *peněžitý trest* ve výměře 100 000 Kč, který žalobkyně obratem uhradila. Žalobkyně tím ztratila i svou bezúhonnost a byla nucena *skončit ve funkci vedoucí stavebního úřadu*, kterou do té doby vykonávala, byla tak doopravdy po 27 letech své úspěšné kariéry profesně zlikvidována.

- d) Trestní stíhání způsobilo i negativní medializaci žalobkyně, což vyplývá z článků a reportáží z veřejně sdělovacích prostředků. Trestní stíhání žalobkyně se tak stalo *veřejně známou záležitostí*. Žalobkyně žije na menším městě (cca 4 000 obyvatel), tudíž se okolnost o jejím trestním stíhání stala známou ihned od začátku jejího trestního stíhání a žalobkyně byla veřejně činnou osobou, neboť svou funkci [REDAKCE] stavebního úřadu zastávala po dobu trestního stíhání až do jejího pravomocného odsouzení.
- e) Mezi trestním stíháním, resp. nezákonným rozhodnutím, a těmito negativními dopady do osobnostní a profesní sféry žalobkyně, je příčinná souvislost.

VI.

Právní úprava

/zadostiučinění za následky trestní stíhání/

- 23) *Podle článku 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod každý právo na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem. Podle odst. 4 citovaného ustanovení podmínky a podrobnosti upravuje zákon.*
- 24) *Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též **přiměřené zadostiučinění** za vzniklou nemajetkovou újmu.*
- 25) *Podle odst. 2 citovaného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přiblíďne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.*
- 26) Nejvyšší soud ČR v rozsudku ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. **30 Cdo 2813/2011** (uverejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek jako Rc 122/2012) konstatoval, že zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, se poskytuje podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., jenž je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem, a jenž tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností.
- Soudy při stanovení formy či výše zadostiučinění vychází především z *povahy* trestní věci, též z *délky* trestního stíhání, a především *dopadů* trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby.
- 27) Povaha trestní věci: Pod tímto kritériem se má na mysli zejména *závažnost trestného činu* kladeného osobě poškozené za vinu, neboť ta zpravidla přímo úměrně zvyšuje intenzitu, s jakou osoba poškozená konkrétní trestní řízení proti ní vedené negativně vnímá. Ta souvisí i s *brozbou trestního postihu* (druhem a výší trestu) a případného *společenského odsouzení*, jež se zrcadlí v charakteru veřejného zájmu chráněného trestními předpisy v konkrétním případě (tedy v těch veřejných hodnotách, které jsou chráněny konkrétní skutkovou podstatou obsaženou ve zvláštní části trestního zákoníku).

- 28) Délka trestního řízení: Toto kritérium zohledňuje zejména to, po jak dlouhou dobu zásah do osobnostních složek jednotlivce v důsledku proti němu vedenému trestnímu řízení trval. Lze zde vyjít případně z toho, že *trvání trestního stíhání může způsobovat kontinuální nárůst újmy projevující se v osobnosti člověka*; délka trestního stíhání však na druhou stranu, zejména v případě uvádajícího zájmu společenského prostředí o daný případ, nemusí mít nutně za následek narůstající dotčení integrity poškozeného a mohlo by být v takových poměrech uvažováno o poklesu intenzity újmy v průběhu plynutí času. Zajisté je vždy na místě porovnávat vliv tohoto kritéria s ostatními a nečinít z něj mechanicky určující hledisko. Je však třeba věnovat i zvýšenou pozornost možnému *zdvojení* uplatňovaného nároku založeného na totožném skutkovém základě, a to zejména ve spojení s možnou nepřiměřenou délkou trestního stíhání.
- a) Zatímco nepřiměřená délka soudního řízení typicky způsobuje újmu spočívající zejména v *nejistotě ohledně výsledku řízení* (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4336/2010) a udržování osoby obviněné z trestné činnosti v tomto stavu nejistoty, samotné trestní stíhání způsobuje zpravidla újmy, jež vylíčil žalobce, a které by se souhrnně daly označit za *morální poškození osobnosti (integrity) poškozeného v době trestního stíhání a narušení jejího soukromého, rodinného, popřípadě i jiného života* (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2773/2011).
- b) Domáhá-li se poškozený zároveň nároku na náhradu nemajetkové újmy z titulu trestního stíhání, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením a z titulu nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (§ 13 odst. 1 věta druhá a třetí zákona č. 82/1998 Sb., *není u druhého uvedeného nároku namístě vycházet z předpokladu vyššího významu předmětu řízení pro poškozeného* (§ 31a odst. 3 písm. e/ zákona č. 82/1998 Sb. a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2010, sp. zn. 30 Cdo 2800/2009), neboť tato skutečnost bude zohledněna v posouzení prvního z uvedených nároků. Pokud již dříve došlo k odškodnění újmy způsobené nepřiměřenou délkou trestního stíhání, u kterého bylo v rámci stanovení přiměřeného zadostiučinění zohledněno kritérium významu předmětu řízení pro poškozeného v tom, že šlo o trestní stíhání a z toho důvodu došlo ke zvýšení základní částky odškodnění, je třeba tuto skutečnost ve stejném rozsahu zohlednit i při stanovení přiměřeného zadostiučinění za újmu způsobenou trestním stíháním, aby nedocházelo ke dvojímu odškodnění téhož.
- 29) Následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby: Toto kritérium umožňuje zohlednění individuálních následků trestního stíhání v osobnostní sféře poškozené osoby, jež mohou být umocněny či zmírněny v důsledku objektivních skutečností daného případu. Jinými slovy řečeno, negativní dopady zahájeného trestního stíhání do osobnosti člověka – morální narušení osobnosti (integrity) poškozeného v době trestního stíhání a narušení její profesní, soukromé, rodinné, popřípadě i jiné sféry života – mohou být zvýrazněny či naopak potlačeny podle intenzity naplnění prvních dvou kritérií.
- 30) Vedle toho je třeba podle § 31a odst. 2 zákona o odpovědnosti za škodu při stanovení formy a výše zadostiučinění přihlídnout k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Těmi budou zejména okolnosti vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, projevující se například ve zjištění, že *trestní stíhání bylo proti poškozenému zahájeno zjevně bezdůvodně* nebo dokonce s cílem jej poškodit (v takovém případě bude poškozený zahájení trestního stíhání vnímat obzvlášť úkorně). Budou jimi ale také okolnosti zahájení trestního stíhání předcházející, popřípadě trestní stíhání poškozeného provázející, vedoucí k závěru o *podílu poškozeného na tom, že proti němu bylo trestní stíhání zahájeno*, popřípadě, že proti němu bylo ve vedení trestního stíhání pokračováno, aniž by bylo lze uzavřít, že si *trestní stíhání zavinil sám*. V této souvislosti je třeba

rovněž zohlednit *důvody, pro které k zastavení trestního stíhání, nebo zproštění obžaloby došlo*. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti.

- 31) Podle § 13 občanského zákoníku (účinného od 1. 1. 2014) každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.
- 32) I na základě právní úpravy platné do 31.12.2013 (tj. před nabytím účinnosti § 13 zák. č. 89/2012 Sb., o. z.) bylo dovozováno, že v konečném důsledku musí výše soudem přiznaného zadostiučinění odpovídat výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují. Výše přiznaného zadostiučinění by se neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném. Významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem rádně a přesvědčivě zdůvodněna. (Viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 9. 5. 2012, sp. zn. **30 Cdo 3867/2011**).
- 33) Neshledá-li soud takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhrady nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovně-právních vztazích, apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu. (Viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. **30 Cdo 1747/2014**).
- 34) Nebude-li možné postupovat ani podle jiného případu náhrady nemajetkové újmy, je třeba stanovit přiměřené zadostiučinění v takové výši, která bude odpovídat ekonomické realitě České republiky a tomu, co by obecně bylo vnímáno jako spravedlivé, např. s ohledem na cenovou úroveň nebo výši průměrné mzdy. (Viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. **30 Cdo 1747/2014**).
- 35) Z nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2024, sp. zn. **II. ÚS 379/23**, se podává: Ústavní soud nezpochybnuje závěry Nejvyššího soudu učiněné v rozsudku ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014 (a předtím v rozsudku ze dne 27. 6. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2813/2011), ale zdůrazňuje, že *ke srovnání lze používat pouze případy skutečně srovnatelné*. V případě stěžovatelky obecné soudy nepostupovaly v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu. Srovnaly případ stěžovatelky s případy zjevně nesrovnatelnými, namísto toho, aby stanovily, řečeno slovy Nejvyššího soudu, „*přiměřené zadostiučinění v takové výši, která bude odpovídat ekonomické realitě České republiky a tomu, co by obecně bylo vnímáno jako spravedlivé*“.
- 36) Ústavní soud v nálezu ze dne 14. 1. 2021, sp. zn. **I. ÚS 4293/18**, také uvedl, že jestliže stát zasáhne do života člověka nedůvodným trestním stíháním, poškodí či dokonce zničí jeho postavení ve společnosti a mnohdy i v rodině, musí výše odškodnění odpovídat takovému zásahu. Výše odškodnění nemateriální újmy totiž jistým způsobem vypovídá i o účtě státu k soukromému a veřejnému životu jednotlivých lidí. A mohlo by být výzvou pro obecné soudy,

aby zvážily, zda již v minulosti přiznaná odškodnění, se kterými poměrují nově přiznávaná, byla opravdu dostatečná. Stát tedy nesmí závažnost nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním bagatelizovat přiznáním nepřiměřeně nízké náhrady.

- 37) V nálezu Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2024, sp. zn. **II. ÚS 2241/24**, byl učiněn závěr, že zákon o odpovědnosti státu za škodu zavazuje stát absolutně, objektivně, a je nezbytné, aby ten pochybením vzniklé škody nahradil v maximální možné míře. Soudy jsou povinny při stanovení formy a výše zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání vždy pečlivě *zvažovat veškeré, mnohdy jedinečné, okolnosti případu*. Obzvláště důsledně musí zohlednit všechny nepříznivé následky způsobené nezákonným trestním řízením, dotýkající se zejména osobní integrity stěžovatele, včetně jeho rodinného a pracovního života a jeho finanční sféry. Výše přiznané peněžité náhrady přitom nemůže být jen symbolická, ale musí vždy naplnit požadavky plynoucí z čl. 36 odst. 3 Listiny a principu demokratického právního státu podle čl. 1 odst. 1 Ústavy.

VII.

Právní závěry

- 38) Okresní soud učinil - na základě výše uvedené právní úpravy a judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího soudu ČR - právní závěr, že žalobkyni vznikl dle § 31a zákona č. 82/1998 Sb. nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou *negativními následky trestním stíháním*, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem (30 Cdo 2813/2011).
- 39) Negativními následky trestního stíhání je morální poškození osobnosti žalobkyně v době trestního stíhání, poškození zdraví žalobkyně a narušení jejího soukromého, rodinného a profesního života.
- 40) V České republice *neexistuje* soudem řešený takový případ zadostiučinění za následky nezákonného trestního stíhání, který by byl co do povahy trestního stíhání, délky a zejména pak dopadů trestního stíhání do osobní sféry (zejména zdravotních důsledků a následků) plně srovnatelný s osobou žalobkyně.
- Právní případy již dříve rozhodnuté, na které poukázal žalovaný v podání ze dne 15. 11. 2024 (viz č. l. 395 – 397 spisu) nejsou srovnatelné v podstatných znacích s právním případem žalobkyně, neboť dopady trestního stíhání do osobnostní sféry žalobkyně mají daleko závažnější zdravotní důsledky a následky.
 - Trestní stíhání v poměrech žalobkyně mělo také větší negativní dopady na její na zdraví, než v případech [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Kromě toho nelze přehlédnout, že věcná správnost soudních rozhodnutí ve věcech [REDAKCE] i [REDAKCE] bude opakovaně přezkoumávána na základě mimořádných opravných prostředků, neboť je namítáno, že v těchto případech bylo přiznáno nepřiměřeně nízké odškodnění.
- 41) Z těchto důvodů nebylo možné provést ani přímé srovnání s jiným „konkrétním“ právním případem náhrady nemajetkové újmy, zejm. právním případem odškodnění konkrétního člověka za bolest či ztížení společenského uplatnění (srov. § 13 o. z., srov. 30 Cdo 1747/2014).
- 42) Vzhledem k tomu, že neexistuje takový právní případ, který by se v podstatných znacích (tj. povaha trestní věci, délka trestního stíhání, dopady trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby, okolnosti, za nichž došlo k nemajetkové újmě) shodoval s posuzovaným případem, okresní soud stanovil přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

negativními následky trestního stíhání v takové výši, která odpovídá ekonomické realitě České republiky a tomu, co by obecně bylo vnímáno jako spravedlivé, např. i s ohledem na cenovou úroveň nebo výši průměrné mzdy (srov. 30 Cdo 1747/2014).

- 43) **Přiměřené zadostiučinění žalobkyně za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, činí 3 150 000 Kč.**
- 44) Důvodem pro stanovení zadostiučinění žalobkyně za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním právě ve výši 3 150 000 Kč je okolnost, že trestní stíhání v délce téměř 9 let (tj. od [REDAKCE] 2014 do [REDAKCE] 2023) žalobkyni *rozvrátilo sociální vazby*, negativně ovlivnilo rodinný život, *zlikvidovalo profesní kariéru* úřednice stavebního úřadu, vyvolalo u žalobkyně takový negativní zdravotní následek, který lze kvalifikovat jako *závažná újma na zdraví*, neboť zdravotní problémy žalobkyně vyvrcholily diagnostikováním zhoubného nádoru pravé ledviny a odumřením významné části slinivky břišní.
- 45) Ze znaleckého posudku ze dne 27. 11. 2023 (č. l. 41 spisu) vyplývá, že pouze bolestné vzniklé v souvislosti se slinivkou břišní by činilo 138 110 Kč. Bolestné vzniklé v souvislosti s nádorem ledviny by činilo 103 272 Kč. Ztížení společenského uplatnění jako důsledek těchto onemocnění by pak činilo 844 733 Kč. Závažná zdravotní újma žalobkyně přitom není jediným negativním následkem, který žalobkyně v důsledku nezákonného trestního stíhání utrpěla. Nezákonné trestní stíhání také zničilo postavení žalobkyně v jejím bydlišti a rozvrátilo její sociální vztahy, jakož i zlikvidovalo profesní kariéru úřednice stavebního úřadu.
- 46) Z obsahu spisu nevyplývá, že by v průběhu trestního stíhání žalobkyně došlo, byť k částečnému uvadnutí zájmu spoluobčanů v bydlišti žalobkyně o daný případ či k poklesu stresu žalobkyně vyvolaného trestním stíháním, tedy i o pokles intenzity újmy žalobkyně v průběhu trestního stíhání v důsledku plynutí času. Ze shodných tvrzení naopak vyplývá, že *délka trestního stíhání způsobila nárůst újmy* projevující se v osobnosti žalobkyně, a to v podobě rozvratu sociálních vazeb, likvidace profesní kariéry a závažné újmy na zdraví.
- 47) Z obsahu spisu také nevyplývá, že by žalobkyně měla podíl na tom, že proti ní bylo zahájeno trestní stíhání. Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2023 naopak vyplývá, že žalobkyně byla v plném rozsahu zproštěna obžaloby s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, přičemž žalobkyně jako [REDAKCE] stavebního úřadu Městského úřadu v [REDAKCE] nezneužila pravomoci úřední osoby, neboť v rámci stavebního řízení *postupovala zcela v soudu se svou kompetencí odpovědného úředníka* stavebního úřadu (viz rozsudek ze dne 22. 3. 2023 na č. l. 20 spisu).
- 48) Soudem stanovené zadostiučinění žalobkyně za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním ve výši 3 150 000 Kč odpovídá i tomu, co je obecně vnímáno jako *spravedlivé zadostiučinění*, pokud stát zasáhne do života člověka nedůvodným trestním stíháním, kterým zničí jeho postavení ve společnosti a způsobí vážné zdravotní důsledky, jakož vyjadřuje úctu státu k soukromému a veřejnému životu jednotlivých lidí.
- 49) Soudem stanovené zadostiučinění ve výši 3 150 000 Kč je také plně souladné s požadavkem Ústavního soudu, aby stát závažnost nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním nebagatelizoval přiznáním *nepřiměřeně nízké náhrady*.

- 50) Judikatura obecných soudů k některým jiným typům nemajetkových újem (tj. bolestné, ztížení společenského uplatnění, náhrada za ztrátu osoby blízké) využívá východisko umožňující srovnání míry zásahů do jednotlivých osobnostních práv s tím, že je zároveň sledována i postupná úprava částek podle hospodářského vývoje země a z toho plynoucí mzdové úrovně a celkově cenové hladiny ve společnosti. Používá se k tomu statistický ukazatel – *brubá měsíční nominální mzda* na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za celý rok předcházející roku, v němž vznikl nárok. Např. v roce 2023 se jednalo o částku 43 341 Kč, v roce 2024 se pak jednalo o částku 49 229 Kč (viz webové stránky Českého statistického úřadu).
- Při náhradě za ztížení společenského uplatnění doporučuje „Metodika“ k § 2958 občanského zákoníku (viz Rc 90/2022) 400násobek uvedené hodnoty při *100 % vyřazení poškozeného ze „všech“ funkčních schopností* (rozhodné je datum ustálení zdravotního stavu). V roce 2024 by tedy plný nárok z titulu ztížení společenského uplatnění činil 17 336 400 Kč, v roce 2025 by nárok již činil 19 691 600 Kč. (Srov. Púry, F., Vojtek, P. Nároky poškozeného v adhezním řízení. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024).
- 51) Teoreticky uvažováno okresním soudem stanovené zadostiučinění ve výši 3 150 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním odpovídá při přepočtu částce 29 717 Kč/měsíc utrpení a částce 990 Kč/den utrpení.
- 52) Soudem stanovené zadostiučinění v úhrnné výši 3 150 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním tedy odpovídá i *ekonomické realitě* České republiky, a to i s ohledem na cenovou úroveň nebo výši průměrné mzdy, jakož i s přihlédnutím k vyplácenému odškodnění z titulu bolestného či ztížení společenského uplatnění. Soudem stanovené zadostiučinění v úhrnné výši 3 150 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním se proto nejeví s ohledem na jedinečné okolnosti tohoto případu ani jako přehnaně vysoké s ohledem na ekonomickou realitu České republiky.
- 53) Okresní soud vyšel také z úvahy, že nezákonné trestní stíhání lze obrazně připodobnit k „pohlavkům“ uštěďrovaným nezákonně stíhané osobě. Z tohoto úhlu pohledu je možné konstatovat, že žalobkyně byla „pohlavkována“ několikrát denně po dobu 8 let a 10 měsíců při každé vzpomínce na trestní stíhání. Za tuto dobu nezákonné trestní stíhání zničilo postavení žalobkyně v jejím bydlišti a rozvrátilo její sociální vztahy, jakož i zlikvidovalo profesní kariéru úřednice stavebního úřadu a způsobilo závažnou zdravotní újmu. Celková výše zadostiučinění ve výši 3 150 000 Kč za negativní následky trestního stíhání je tedy dána i okolností, že žalobkyně újmu intenzivně pociťovala po dobu cca 8 let a 10 měsíců (tj. od [REDACTED] 2014 do [REDACTED] 2023).
- 54) Okresní soud při stanovení přiměřeného zadostiučinění ve výši 3 150 000 Kč přihlédl, že žalobkyně nebyla 100 % vyřazena ze všech svých aktivit. Z tohoto důvodu nebylo možné určit přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním ve výši 15 000 000 Kč, jak navrhovala žalobkyně.
- 55) Lze souhlasit s názorem, že žalobkyně nebyla tak veřejně známou osobou jako např. [REDACTED] či [REDACTED], nevykonávala tak vysokou manažerskou funkci ve státních orgánech a nebyla politicky činná, její případ byl sice medializován, ale nikoliv tak obširně jako ve výše uvedených případech paní [REDACTED] a paní [REDACTED]. Soud však nemůže souhlasit s názorem, že tyto okolnosti snižující Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

závažnost dopadů nezákonného trestního stíhání do integrity žalobkyně. Je třeba si uvědomit, že žalobkyně žije v menším městě [REDAKCE], kde i vykonávala funkci [REDAKCE] stavebního úřadu Městského úřadu v [REDAKCE] v daném městě byla tedy známou osobou. Žalobkyně proto neměla možnost po dobu trestního stíhání vedeného po dobu cca 8 let a 10 měsíců splynout v anonymní skupině vzájemně neznámých lidí (např. tak, jak by to bylo možné, pokud by žalobkyně žila v Praze či jiném velkém městě) a vyhnout se tak nepřátelským odsudkům či pohledům spoluobčanů jako důsledkům jejího trestního stíhání za „údajný“ zvlášť závažný zločin údajně spáchaný v souvislosti s výkonem funkce [REDAKCE] stavebního úřadu Městského úřadu v [REDAKCE]. Ze skutkových zjištění pak vyplynulo, že žalobkyně se v průběhu trestního stíhání uzavřela do sebe, začala se stranit lidí z důvodu, že místní obyvatelé se jí snažili vyhnout obloukem, přecházeli na druhou stranu chodníku, přestali ji zdravít, začaly se šířit různé pomluvy, veřejně byla bez svého přispění očerněna, veškerá její dobrá pověst, důstojnost a čest, na které si zakládala, byla rázem ztracena, dobré vztahy se naráz vytratily. Okresní soud proto uzavřel, že nezákonné trestní stíhání i v právním případě žalobkyně *zničilo její postavení v jejím bydlišti* a rozvrátilo její sociální vztahy, jakož i *zlikvidovalo profesní kariéru* úřednice stavebního úřadu.

- 56) Žalovaný na nárok žalobkyně z titulu zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou negativními následky trestním stíháním již částečně plnil, a to částkou 1 000 000 Kč. Soud proto žalobě vyhověl v části, ve které se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky **2 150 000 Kč** (tj. 3 150 000 Kč – 1 000 000 Kč = 2 150 000 Kč).
- 57) Soud ve věci rozhodl částečným rozsudkem. O žalobě v části, ve které se žalobkyně domáhá zaplacení částky 367 750 Kč (*nepřiměřená délka trestního stíhání*), částky 129 070,70 Kč (*náklady obhajoby*), částky 68 686 Kč (*jízdné – náhrada škody*: náklady na provozní tekutiny vozidla s výjimkou již nahrazených pohonných hmot a náhrada provozního opotřebení vozidla), úroků z prodlení ve výši 14,75 % ročně z těchto částek, jakož i nahrazení nákladů soudního řízení, bude rozhodnuto následně až v „konečném“ rozsudku.

Poučení:

Proti „částečnému“ rozsudku (I., II. výrok) lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

Proti III. výroku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

Proti IV. a V. výroku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 1, písm. a/, d/ o. s. ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na jeho soudní výkon, resp. *exekuci*.

Hradec Králové 13. května 2025

Mgr. Jindřich Rajman v. r.
soudce